

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Mártzius' 30-dikén, 1827.

A m é r i k a.

Kolumbia. — A' Hamburgi Ujságokban egy levél jött-ki, melyben buzgó érzékenységgel írják-le azon innepi pompát, mellyel Bolívar a' maga Karakas városába való bemenetelét tartotta, 's Generális Paetz el megbékélt. A' városból sok idegen-és honni elékelő személyek messzire elejibe lovagoltak a' Liberátornak. A' tisztikarok pedig Antimore nevű, a' várostól egy órányira lévő faluban intézték hozzá köszöntéseiket. Ezen falutól a' városig néhány győzedelmi kapuk voltak felállítatva.

„Nem messze a' várostól kényszerítette az örvendő sokaság Bolivárt és Paetz et, hogy úti szekereikből egy virágokkal felékesített gazdag Anglus szekérbe üljenek. A' lovas katonaság elejikké ment; a' gyalogság az úton formált sorokat. Lankaster is jelen volt a' magatánitványával, kik között mindenik zászlót tartott kezében. A' sokaság' tolongása olly nagy volt, hogy a' szekereknek alig lehetett előre haladni. A' házak' falai és ablakaik virágkoszorúkkal és drága szőnyegekkel voltak felczifritva, az ablakok mindenütt szép öltözetű asszonyoktól voltak elfoglalva; minden útszón győzedelmi kapuk állottak. Az örömtől való elragadtatás határtalan vala. A' virágot, eső módjára hajgálták az útasokra. A' levegőt illy kiáltás hasogatta: Viva el gran Bolívar! Viva el dios de la patria! Viva nustr padre! Viva nuestro angel!

„Egyenesen a' Cathedral-templomhoz hajtván, ott Bolívar és Paetz a' szekérből kiszállottak, 's a' nép őket a' templomba békísérte. A' templomból gyalog mentek az úgy nevezett Bolívar-házhoz, hol a' Bolívar familia 's az ő sok jó barátjaik várták és fogadták őket. Estve theátrumra 's az után bálba mentek; mindenütt szíves köszönetet nyilatkoztatott Bolívar a' nagy tisztelettel való fogadtatásért; kiváltképpen az idogéneknek eránta bizonyított nagy figyelmit magasztalta; több versben ivott az egészségéért; különösen az Anglus nemzetért is, azt mondván, hogy a' nélkül Kolumbia semmit érne.

„Az arany kardját, mellyel minden győzedelmeit tette, Paetz nek ajándékozta, ki úgy sírt mint a' gyermek, 's ott mindenek előtt a' Bolívar' nyakába borúlt, 's a' kardot kihúzával, megesküdött, hogy azt egyébként soha használni nem fogja, tsak Bolívar mellett; tett lépéseieréi bankodását nyilatkozta, 's nagyon megillető érzékeny beszédet tartott.

„Az estvéli multság' nevezetességei között figyelemre méltó volt, hogy három Géniusoknak öltözött gyermekek három zászlót adtak a' Liberátornak által, mellyek közül mindeniken, tsak egy, de sokat jelentő Deák szó olvastatott, tudniillik, az egyikken *Valor*, a' másikon *Prudentia*, a' harmadikon *Constantia*. Bolívar ezen zászlók között az elsőt Paetz nek ajándékozta; a' másodikat Doktor Mendozának határozta (a' ki nem volt jelen ezen társaságban; a' harmadikról így szollott: „ezt ma-

gamnak tartom, azon belső meggyőződés-től indítván, hogy azon ügy mellett, mellyért kardot vontam, végig hűséges maradjam.“

„A' Bolívar ábrázatja, olyan, melly nagyon magára vonja az ember' figyelmet, és tiszteletet parantsol a' ránézőnek; valami mély melancholizálást lehet rajta észre venni homályos tekintetéből; homlokának vonásai megelégedetlenséget jelentenek; szemei bécsenek; bőrének színe nagyon setét; a' haja tiszta fekete; bajusza nints, és azon ábrázatképek, mellyek alatt ő Európában esmeretessé lett, éppen nem az övéi; nem is hasonlítanak hozzá. Ő 45 esztendő ember, de ránézve 50-vent mutat; egész tekintetéből kilátszanak azon szenvedések, mellyeket ő eddig, testében lelkében kiállott.“

Portugallia.

Minekelőtte az Insurgens sergek Tra-los-Montesből kinyomattathattak volna, olly nagy volt az Insurgens Vezérek között való egyenetlenkedés, hogy a' Regementélt csak nem mind oda hagyni kezdték volt őlet, és a' fegyveres nép a' kétjobb Insurgensvezéreknek Telles-Jordaónak's még egynek, fejeket kívánták; hova járult, hogy két Insurgens tiszték a' Constitútiós armádához szerentsésen által szökvén, ott elébeszellték, hogy melly nagy zavarodás uralkodjék az Insurgens armádánál, a' melly kíváltképpen akkor mutatta-ki magát leginkább; midőn az a' hír megérkezett, hogy a' Constitútiósok három felől közelitének az Insurgens armáda ellen. Illy ábrázatba öltöztek vala a' dolgok Tra-los-Montesben, minekelőtte onnét az Insurgensek futásra vették a' dolgot. Hova lettek Chávesz és Silveira fő vezérek, erről még semmit se olvasunk az Ujságokban.

A' Londoni Héráld' levelezője Lisbonából Mártz. 3-dikán, Koimbrából és

Elvásból pedig Febr. 28-dikán írt leveleiben nagyon szomorú ábrázatban festette-le az ott folyó dolgokat. Azt erőssíti, hogy Lisbonában olly keményen folytattatik a' rekrutázás, hogy az utzákról is elviszik a' katonának való embereket, még a' tselédet is, 's megkötözve viszik egyenesen az armádához. Generális Klinton maga bejárta, minekelőtte armádáját Koimbrához vitte volna, Portugalliának több vidékeit, 's azt mondja, hogy a' lakosok mindenütt nagyon ellenséges indulattal viselkednek az Anglusokhoz. Az ők' piánumáról még semmi bizonyost nem lehet tudni; némelylek azt gondolják, hogy Oportóba fognak beszállani, mások, hogy Lamegónál szállanak táborba. Valóság, hogy a' fő városban olly czédulák találtattak kifüggesztetve az utzákon, mellyekben azzal fenyegettetnek az Anglusok, hogy minden Lisbonában lakók azonnal meggyilkoltatnak, mihent az Insurgensek ellen mozdulást tesznek. Koimbrában is az Insurgensekkel tartanak a' lakosok, melyre nézve Gen. Klinton, hogy a' lakosok és Anglus katonák között semmi veszekedések elé ne adhassák magokat, megtiltotta az utolsóknak még az utzákon való járkálást is. A' Portugallus Insurgenseknek egy tartalék magazinuma Lazerna de Marinában találtatik a' Spanyol földön Elvás várártól 15 mértföldnyire, hol, fegyver, munitzió és pénz; bőséggel van. Innét új expeditzióhoz készítik magokat az Insurgensek. Beszélik, hogy egy Anglus Brigáda Viseube veszi útját és ott fog megállapodni; Gen. Klinton pedig Oportóba készül, a' katona tanyáknak megszemlélésére.

Ugyan a' Londoni ujságokban névszerént a' Timesben illy rajzolat jött-ki Portugalliának állapotjáról Mártz. 15-dikén: „A' Portugallus törvényhozó kamarák nem annyira tanátskozásaiknak resultatu-

ma, mint inkább az által teszik magokat nevezetessé, hogy legkisebb titkolódás nélkül kibeszélik magokat az Ország környülállásairól 's a' részleghajlásoknak célzásaikról. Generális Claudino illy nyilatkozatást tett: „Tra-los-Montesnek állapotja naponként többtöbb okot szolgáltat a' nyughatatlankodásra; az Insurgensek nyilván kimutatják a' magok készületeik vagy intézeteik által, hogy semmi félelem nem nyughatatlankodtatja őket; Marqui Chavesz közönséges felkelést rendelt a' tartományban, még pedig olly fenyegetődéssel, hogy mind azok halállal fognak büntettetni, a' kik magokat ezen felkelésnek ellene szegzik, vagy magokat az alól kivonni akarják. — (Hanem ezen veszedelmes környülállások talám akkorról szólnak, mikor az Insurgens árnáda még Spanyol országba által nem futott volt).

A' Claudinó beszédének a' lett a' következése, hogy a' kamara valódi módon gondolóra vette a' jóvallatot, melly abban állott, hogy az Insurgenseket, kik kézre keríthetnek, mind hadi ítélszék' elejibe kell állítani. A' dolognak pontos megvisszálása különös Biztosság' elejibe adatott.

Nagy Británia.

Az alsó házbéli nevezetesebb Oratórok így folytatták beszédjeiket Mártz. 6-dikán, t. i: azon napon, melynek éjszakáján az Emancipatiót illető kérdés vizsgálva vettetett: —

„Az Udvari fő Ítélszék' második Elölülőjének Copley úrnak beszédére így felelt az Irlandiai Kir. Fő Prokurátor Plunkett úr: Ha bizonyos volna az, hogy a' Catholikusoknak felszabadulásából a' következne, hogy ők azután az uralkodó Egyháznak felfordításán fognának iparkodni, így megvallom, hogy ezen esetben minden betsületes emberek Copley úrral

tartózkodásukkal együtt, abban, hogy meg kell tagadni az ő kívánságokat. Copley úr azt is erőssíté, hogy több nagy embereink között még Minister Pitt is ellenzője lett volna az Emancipationnak: de ez nem tsuda, mert már most módivá lett így beszélni Pitt-ről; de én tellyességgel nem tartóztatom magamat kinyilatkoztatni, hogy ezen beszéd az új idők béli történeteknek valóságos és nyilvánosságos meghamissítása, mivel hogy Pitt, mikor Irlandia Angliával össze tsatoltatott, azt erőssítette, hogy abból Irlándiára nézve az a' jó is fogna következni, hogy sok emberek, kik addig ellenzették az Emancipatiót, azután partját fogják annak.

„Copley úr sokat beszélt azon kezeség-állítás felől, melly arra szükséges, hogy az Emancipatióhoz a' Protestánságra semmi veszedelem nem fog következni. De miben állhat ezen veszedelem. Ha abban áll, hogy a' Catholikusok' száma Irlándiában igen nagy, úgy ez a' veszedelem nem most fog a' Catholikusok' felszabadulásából következni; ez tsak abban állhat, hogy az Uralkodó Religión-lévők Irlándiában nagyon kevés számmal ragynak, 's a' nagyra vágyó R. Chatholika Egyháztól elnyomattathatnak. De, ha szintén megengednők is ezt egy pillantatig, következne-e ebből az, hogy az Emancipatió fordította-fel a' Protestáns Hierarchiát? Nem. Egyéb okai lennének ennek. Azt kérdem én a' legjobb gondolkodású Angliai Protestáns lakosoktól; hogy ha az ő törvényes jusaik olly sokáig megtagadtatnának, nem belőlők is kilátszana az: *ira leonum vincla recusantium?* 's a' többi.

Minister Peel úr a' Plunkett úr beszédére iparkodott vonni a' figyelmet, e-képpen beszéllvén: —

„Megvallom, hogy az a' mód, mellyel magokat a' Catholikusoknak pártfogó-
)(*

jik ezen házban kifejezték, olyan, hogy az én félelmemet és eddig volt vélekedésemet, tellyességgel meg nem változtatta. Maga az Irlándiai Prokurátor úr is itt előttünk meghívá az Anglusokat, azt kérdvén tőlök, hogy ha őket is úgy elakarnák nyomni, mint a' Catholikusokat Irlandiában, nem tartanák-é azt, hogy jussok van a' fegyverfogásra? vagy ha így nem tseledkednének, nem tartanák-é magokat méltatlanoknak az Anglus névre? melly mellett még azt is méreszlik erőssíteni, hogy mind ezek a' Pitt és Burke gondolkodási alapjaik szerint történnének; hova járul, hogy mind ezek most olly időben történnének, midőn a' népnek indulatja Irlandiában illy nagyon fel van elevenülve, 's a' többi.“ —

Ezen beszédet se folytathatván itt tovább, még tsak a' Minister Canning úr beszédéből hozunk-fel röviden egy darabotskát, azt jegyezvén-meg előre, hogy ő is Copley úrnak a' Catholikusok ellen intézett szavait iparkodott megczáfolni: — „

„Nem igaz, úgy mond, hogy én régi gondolkodásomat megváltoztattam volna, és az Emancipációra megkívántató kezességet szükségesnek nem tartanám. Sokat iparkodtunk valamely a'-féle kezességnek feltalálásán, melly az Emancipationak ellenzőjít kielégíthetné: de el nem érhattük célunkat, mint hogy annak ellenzőji mind több több kezességet kívántak. Valami ollyant kívánnak tőlünk, mint a' Bibliában a' Prophétától, kitől tsak nem valamely mesének megmagyarázását, hanem még azt is kívánták, hogy azt a' mesét is találja-ki, a' mellyet meg kellene magyarázni. Így tőlünk is, kik az Emancipatiót jóvalljuk, nem tsak kezességet kívánnak annak ellenségei, hanem hogy még azt is mondjuk meg, mik azok a' veszedelmek, a' mellyekre nézve kezesség kívántatik.

„Annyit most is mondhatok, hogy a' Koronának elmulthatatlan szüksége van a'

Püspökválosztásokhoz való befolyásra. Hogyan eszközlötték-ki ezen dolgot más Országglószékek? úgy, hogy a' Pápához járultak. De ez nállunk, mostani törvényeink mellett lehetetlen dolog. Az én Ministerrelém után esztendő-múlva tanultam-ki a' dolognak minémüségét. A' Pápától egy levél érkezett Királyunkhoz; hozzám is egy más igen szép levél a' Pápa' Ministerétől. Én ugyan örökké úgy vélekedtem, hogy, a' szóban lévő kezesség' dolgát tsak úgy igazíthatjuk-el, ha a' Pápával alkudozásra lépünk: tsak azt nem tudhattam, hogy valyon megtehetem-é én azt betsületem sérelme nélkül; (nevetség). Végre arra határoztam magamat, hogy Koronánk' fő lőbírójit kérdezem-meg, kiktől olly választ kaptam: hogy az Ersébet Királyné idejébéli törvények szerint, minden ember, ki a' Pápával levelezésre lép, olly büntetést von magára, melynek neve: Praemunire. Ezen Váloszt, Gifford és Copley aláírásaik alatt kaptam.

„Az után annak is utánna jártam, hogy miben álljon a' Praemunirének „büntetése; abban tudniillik: hogy a' bűnös a' Király' kegyelmit elveszesse; minden tulajdonát megfosztassék; tömlőtözzön, de tétetessék és mind addig ott üljön, „míg a' Királynak tetszeni fog, 's még az-„zal a' jussal se birjon, hogy ezen retten-„tő igasságtalanságért panaszolhasson.“ Megtévcn én ezen nagy tapasztalást, felejtettem a' Pápa, Ministerének szép levelére váloszlani, hanem sőt inkább Király ő Felségének is azt tanátsoltam, hogy ne tudjon semmit a' Pápától hozzá érkezett levélről. Már most használni fogom az első jó alkalmatosságot, olly módon, hogy levelembizonyosan meg fog Romába érkezni, 's a'-nélkül, hogy a' Praemunire büntetésének kitegyem magamat, bizonyossá teszsem a' Tiszteletre méltó Pap Urakat, a'-felől, hogy az én akkori elhalgatásomnak nem valamely tisztelet béli fogyatkozás volt az oka.“

A' nagy méltóságú második törvény-tévő Copley úr, nem halgathatván tovább Minister Canning úrnak ezen beszédét, őtet félbe szakasztotta, azt mondván, hogy ő akkor, midőn ezen dolog történt csak tulajdon vélekedését nyilatkoztatta ki, még pedig csak magános tudósításban; melyre nézve Minister Canning úr, ezen dolognak közönségessevé tévése által megsérti a' Státus-szolgálatbeli titkot. Egyéb eránt a' lett a' következtése annak, hogy Copley úr a' Ministernek beszédébe illy helytelenül belé szöktetett és azt ketté szakasztotta, hogy a' ház tagjai sok felől kiáltoznak: Order! Order! 's olly zűrzavar támodott, hogy a' szót alig lehetett hallani, míg végre a' tisenesség helyre állván, Canning úr ismét hozzá fogott a' beszédhez és azt e'képpen folytatta: — „

„En nem tudom mit jelent beszédemnek illy módon történt félbeszakasztása. En megkérdeztem a' Fő-törvényes székét egy nevezetes tárgy eránt. Az engem' tiszti módon tudósított. Nem látom által, miért ne lehetne jusom arra, hogy a' Váloszt, melyet vettem, ezen házban közönségesen kinyilatkoztathassam. Meg vallom nem gondoltam volna, hogy ezen házban olly beszédet hallhassak, mely az én becsületemet és jusomat így megsértse. Az után még tovább is folytatta beszédét a' Minister úr, 's végre olly szavakon végezvén beszédét, hogy megvetésnél egyebet nem tud mit feleljen a' Copley úrnak legjobbat — 's ezzel a' vetekedéseknek végvettétvén, voksolásra botsáltattott az Emancipatiót illető kérdés, 's mint már más alkalmatossággal megirtuk, 4 voksokból álló többséggel vissza vetetett.

B r a s i l i a.

A' Rióból Jan. 20-dikán indult levelek' szerint, a' Császár a' maga Déli tartományaira tett expedíziójából ugyan azon

hónapnak 15-dikén Rióba vissza érkezett, 's mint mondják, Ministerei között négyet azonnal elbotsátott.

Francia Ország.

A' követek' kamarája sok változtatások után meghatározván a' nyomtatási szabadságot illető új törvényt, azt a' Király további meghatározatás végett a' Pairkamrához küldötte, mely annak az Igasság' Ministere által Mártz. 9-dikén adatott által.

Az 1827-re kijött Papi Kalendárium (Almanach du Clergé) szerint, a' Frantzia országban most megkívántató Papok' száma 52,415-re telik; valóságos papi hivatalban vágynak 36,106 személyek, kik között 13,909-tzen találatnak olyanok, kik a' 60 esztendő't fellyül haladták. A' lefolyt esztendő' alatt meghaltak 1225-tön, kik valóságos szolgálatban voltak. Jan. 1-ső napján 1827-ben 2824-re telt az Apátza klastromok' száma, mellyekben mind együtt 20,943 ra telt az Apátzak' száma.

A' Quotidienne azt mondja, hogy ő nem hiszi azt, a' mit a' Csillag kiadott ('s a' mit már mi is megirtunk), hogy tudniillik a' Spanyol országba által jött Portugallus Insurgenseket ott a' fegyverből kivetkeztették volna. Kételkedésit azon fundálja, hogy a' Madridi Tiszti újság semmi emlékezetet se tesz' ezen dolog felől. A' Csillag azon közben későbbre is adott ki egy levelet, a' mely Bayonnén által Zamorából érkezett Párisba, 's a' melyben a' mondatik, hogy legkissebb kétség sints azeránt, hogy az Insurgenseket, kik Spanyol országba által futottak, ott azonnal kivetkeztették a' fegyverből.

Olasz Ország.

A' Lausannei újság ezeket jelenti Livornóbol Mártz. 5-dik napjáról: — „

„Mi tegnap kikötőhelyünk' töltésének tsutsáról erre felé közölni láttuk azon Unicornis nevű hajót, a' melyen Lord Cochrane Görög ország' felé evez, és

a' melly valami történetből, éppen azon Korvttel mellett evezett-el, mellyet Marsiliában az Egyiptomi Vice-Király számára építettek, és a' melly most; itt, a' Livornói kikötőhelyben, tartózkodik. Lord Cochrane azon közben nem evezett-bé ezen kikötőhelybe, hanem tüstént más erányszatot adott vitorlájának, 's úgy eltávozott, hogy ma már 5 vagy 6 mértföldnyi távolságra látjuk evezni. Gondolják, hogy Lord Cochrane csak azért tette ezen Livornóhoz való befordulást, hogy a' Basa' hajóját akarta megszemlélni, vagy kikémleni, mitsoda állapotban legyen, hogy majd későbbre annál bátrabban megtámadhassa azt. A' Basa' Ágensének Rosetti úrnak azon közben olly nagy ijedséget okozott ez a' Lord Cochrane' véletlen látogatása, hogy, ámbár már induló félben vala Egyiptom felé, azonnal minden vitorláját lebotsátotta."

Spanyol Ország.

Innét a' Journal-des-debats olly dolgokat jelent, a' mellyek, ha a' Csillag a' minden napi hazugságok közé nem számlálta volna őket, elég fontosok volnának, melyre nézve gyaníthatóképpen csak híreknek fognak maradni, tudniillik, hogy a' Rodil Brigadájánál felfedezettett özszeesküvés az egész Szemmeltartó armádánál olly nagyon kiterjedett 's az armáda' elszéledése olly erőt vett, 's a' szökés még Madridban a' Testörző seregnél is olly erőre kapott volna, hogy a' Király a' Frantzia Országlovszékhez Kurirt küldvén segítséget vagy legalább kísérő serget kérne, hogy bátorsággal Paplona vára feléfolytathassa útját. A' Lyoni Praecourseur nevű ujság pedig még ennél is tovább menvén, már azt is írta, hogy ő Felsege Ferdinánd Király már elútozott volna Pamplona felé. — Azonközben maga, a' Journal-des-debats is megjegyzi, hogy ezen dologról semmi emlékezetet

nem tesznek a' Madridból Mártz. 12-dikén indult levelek.

Magyar Ország.

Pesten Mártz. 22-dikén a' kezdőben lévő Vakok Intézetének nevendékei első próbát tartottak a' Ns. Vgyének nagy palotájában, a' Ts. Vice Ispány Uraknak, és a' foglalatoskodó Deputatiónak előlülése alatt. A' dolognak telyes ujsága olly számos Urakat, 's Aszszonyokat gyűjtött egybe, hogy nem csak a' palotának kebele, hanem a' karok is mind tömve voltak nézőkkel. Beitt Igazgató Úr, és Hertelendi Tanító, 's két fiú, és három leány gyermekkel állottak ki. Az asztalokon a' tanító eszközök, és a' nevendékek munkái voltak kirakva. A' próbatétel énekkel kezdődött, és végződött Klavir' kíséretével, mellyen ugyan vak Mester játszott. — Kérdéseket a' Vallásbeli Oktatásból a' József Városi Plebánus Úr, az Igazgató a' betűk isméréteiből, betű rakásból, nyomásból, földképek, és természeti testek' isméréteiből, kirakott szám jelekkel való számvetésből, ostábla, és kártya játékból tett kérdéseket, 's feladásokat. Előmutatták a' fiúk által fonott kosárkákat, a' leányok által készített fonalakat, és kötéseket, 's egyéb munkákat. — Mind ezek olly módon mentek végbe, hogy nem volna senki, a' ki ezen szerentsélenek ügyességén ne álmélkodnék, és ne örvendene azon, hogy a' természet' hibái illy szerentsésen kipótolthatnak, és a' nyomorultakból hasznos emberek válhatnak. — Ezen megindulás vitte végbe, hogy a' palota ajtajánál kitett asztalra pénzben szép áldozatok tétlenek az Intézet' felsegítésére. — De még sok kell annak erős megállapítására, 's bővítésére.

Ugyan Pestről írják, hogy Császár és Király Ő Felsege, a' Religiói Fundus' Czeglédi Kiszárnárjának, Pápai hazánkfiának Ujhegyvi Mihály Úrnak, azon vizsgálo-

dó figyelmét, mely szerint az Árva-leány hajnak (Stipa pennata, et capillata) a' juhokra nézve ártalmas voltát feltalálta, és megmutatta, — nagyobb arany Érdem-Pénzzel méltóztatott megajándékozni. — Ezen jutalmat, Mártiz. 20-dikán, T. N. Pest Vármegyének Közgyűlésében a' T. Első All-Ispány Úr, a' Mélt. Magyar Kir. Helytartó Tanács meghagyásából, annak módja szerint nyilván az Erdemesnek melyre függeszté.

A' Jó'sef napi Pesti vasárnak, a' Polgári kereskedőség' tudósítása szerint nem kevés hátramaradást okoztak a' rossz utak és a' kiárodott vizek. Idcgenek is kisebb számmal jelentek-meg ugyan ezen okokra nézve, mint különben remélni lehetett volna; következésképpen a' szerzeményeknek se lehetett jó kelete. Nagy kárt okozott az árusoknak az, hogy némely áruportékák későre érkeztek-meg; mint nevezetesen a' posztó-nemek. Azonközben nagyban még is nem kevés adás-vetés történt, hanem kitsinyben igen-kéves.

Posony Mártiz. 27-dikén. — Az e' hónapnak 24-dikén tartatott két táblák' elegendes Országos ülésében legelőbb egy e'-hó-

nap' 19-dikén költ Felséges Rescriptum olvasatott-fel, mely által Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen megrendelni méltóztatott, hogy az Országgyűlési tanátskozáásokra botsáttatott tárgyak annyira elkeszülvén, hogy elvégzések is közel legyen; a' Kiküldöttségi munkák új Országos Kiküldöttségekre bizáttatván; és a' Polgári s Criminális pereknek rakásra lett halmozódása szükségessé tévén: mind ezekre nézve már az Országgyűlés' további munkájának úgy kell elintéződnie, hogy a' Gyűlések a' törvényes idő, és így két hónapok alatt, tudniillik Május' 19-dik napján bevégeződjenek.

Az után következett egy e' hónap' 21-dikén az Országgyűlésnek 17-dikben Ő Felsége elejébe terjesztett alázasos Felírására adatott Felséges Resolúciónak kihirdetése a' magánosok között való pénzbéli szövetkezésekről, melyben az Ország' Rendjei, mint hogy az Ő Feladásait, Ő Felségének a' Királyi Propozitziókban kifejeztetett Felséges akaratjával meg nem egyeznek, erre nézve ők oda utasítatnak, hogy az ezen Királyi Resolúzióban kifejeztetett alapoknak megfelelő határozásokat tegyenek, és azokat Ő Felségének terjeszszék elejébe.

Ezen Felséges Akták között így következik az első, eredeti Déák nyelven:,,

„Benignum Rescriptum Regium

circa ulteriorem Diaetae continuationem sub dato 19-Martii 1827. editum.

Franciscus Primus etc. etc.

Serenissime Archi-Dux, Frater Nobis Charissime, Reverendissimi etc. etc. Fideles Nobis dilecti! Quam constanti solitudine, curisque vere paternis Regnum Nostrum Hungariae, partesque eidem adnexas complectamur, testis est etiam praesens generalis Status et Ordinum Regni Conventus; testes sunt benignae Propositiones Nostrae Regiae quae in hisce Regni Comitibus Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum liberationibus commisimus, quibus integra cum maturitate, et libertate fovendis, ut opportunum exuberansque tempus suppetat, perseveranter procuravimus, non alio hac in re ducti Consilio, quam solo percharae Gentis Hungariae prosperitatem provehendi, et ad seros Posteris transmittendi studio et ardore excitati. — Objectis Contributionis et

Conscriptionis Regnicolaris jam pertractatis: quoad Elaborata Deputationem Regnicolarum modalitate Nobis per Dilectionem, et Fidelitates Vestras demisse proposita, benigno annutu Nostro sub 3. Novembris a. e. jam ratihabita: Correlationum autem inter Privatos, rogata Lege defigendarum negotio eo progressu decurrente, ut ejusdem pertractatio, optatum finem consequi posse videatur, sed et de objectis praefentialibus Regiam Nostram mox edituri Resolutionem, non possumus non cedere tandem gravissimis illis rationum momentis, quae Dilectioni ac Fidelitatibus Vestris 23. Augusti et 3. Novembris a. pr. significari jusseramus; et ideo hisce clementer declaramus, velle Nos, ut horum Comitiorum, jam in 19. mensem perdurantium Conclusio acceleretur, iisdemque finis inponatur. Praeterquam enim, quod summo pere intersit, ut ea, de quibus hisce sub Comitibus pro uberiori Patriae felicitate, mutis Consiliis coalitum est, et adhuc coalitum fuerit, debita cum solertia effectui mancipentur, monet Nos incessanter ad terminanda haec Comitibus ingens illa Causarum, tam Civilium, quam Criminalium accumulatio, quae eo jam increvit, ut nisi Judicia strenuo, ac indefesso conatu officii suis defungi coeperint, in ipsam justitiae administrationem omnemque rectum ordinem quotidie majora dimanatura sint detrimenta. Quare Dilectioni, et Fidelitatibus Vestris clementer praecipimus, ut intra legalem duorum mensium terminum, quem hisce praefigimus, quae adhuc consultanda, tractanda, aut agenda forent, ita omni cum conatu intensione terminare adlaborent, ut 19. affuturi mensis Maji Comitibus his finem inponere, et pro recepto in Comitibus more conficiendis, et benignae Nostrae Inspectioni substernendis Legum Articulis, Regiam Nostram sanctionem clementer impertiri valeamus. Quibus in reliquo Gratia et Clementia Nostra Caesareo-Regia benigne jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae, Die decima nona mensis Martii, Anno Domini millesimo octingentesimo vigesimo septimo. Franciscus m. p. Comes Michael de Nádasd m. p. Ignatius Márkus m. p. (másik a' jövő árkuson).

J e l e n t é s

Itten Bétsben az Órásságot ki tanult, és már néhány esztendőktől Mesterségit önnön kezére folytató Erdélyi Hazánkfia ohajtaná, Magyar, vagy Erdély Országban Mestersége folytatása végett meg telepedni. Hogy ezen feltételehez úgy juthasson, melly szerént jövendő sorsa iránt némű bizonyosságot nyerjen, tehát e' tekintetből mind két Magyar Hazának ajánlván kész szolgálatját, a' mely városi Közönségnek, Vármegyoi, vagy Uradalmi felsőbségnek Orás mesterségire nézve meg telepíteni szándó-

ka volna, akaraját, és a' feltételeket ne terheltessék, méltoztasson ide a' Magyar Kurír Redactiójához frankirozott Levélbe fel küldeni. A' Zseb-óráknak minden nemeit, fali, 's asztali nem külömben utazó és Torony béli Órákat készíti újból 's igazítja is. Egyéb iránt magát pompás kifejezésekkel nem ditséri, tselekedeté, 's munkája által kívánván inkább, mint üres hangú szokkkal hebizonyítani, hogy a' lik mestersége folytatása végett meg telepíteni kívánnják, meg elégedéseket meg nyerje, valamint mind Erköltsi maga viseletére, mind Mesterségére nézve itt is betsülteitk.